

udleveret efter reglerne om den europæiske arrestordre, jf. udleveringslovens kapitel 2a.

Bestemmelsen er fastsat i overensstemmelse med den fakultative afslagsgrund i artikel 9, stk. 1, litra g, i forslaget til rammeafgørelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit III, pkt. 3.2.4 og 3.4.2, samt bemærkningerne nedenfor til § 29 j.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 29 d, nr. 4, skal fuldbyrdelse afslås, hvis den idømte sanktion omfatter en psykiatrisk behandling, lægebehandling eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, der ikke kan tilpasses til en sanktion, der ville kunne anvendes for en tilsvarende strafbar handling her i landet. Hvis den idømte sanktion ikke kendes i det danske retssystem, vil det således skulle vurderes, om sanktionen kan tilpasses efter bestemmelsen i den foreslåede § 29 b, stk. 3, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse, inden fuldbyrdelse afslås.

Bestemmelsen er fastsat i medfør af den fakultative afslagsgrund i artikel 9, stk. 1, litra i, i forslaget til rammeafgørelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit III, pkt. 3.2.5, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Afslagsgrunden i § 29 d, nr. 5, fastslår udtrykkeligt, at fuldbyrdelse skal afslås, hvis der er grund til at formode, at sanktionen er idømt med det formål at straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.

Bestemmelsen er fastsat i overensstemmelse med præambelbetragtning nr. 7 i forslaget til rammeafgørelse.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit III, pkt. 3.2.

Ifølge bestemmelsen i § 29 d, nr. 6, skal fuldbyrdelse som udgangspunkt afslås, hvis den domfældte er dømt som udebleven, uden at være blevet indkaldt personligt til retssagen eller underrettet om tid og sted for retssagen gennem en kompetent person efter udstedelsesstatens lovgivning. Fuldbyrdelse kan ikke afslås, hvis den domfældte har meddelt en kompetent myndighed i udstedelsesstaten eller en kompetent myndighed her i landet, at udeblivelsesdommen ikke anfægtes.

Bestemmelsen indebærer, at udeblivelsesdomme skal fuldbyrdes her i landet uanset straffens længde,

hvis den domfældte blev tilsagt til retsmødet på ovennævnte måde.

Bestemmelsen er fastsat i medfør af den fakultative afslagsgrund i artikel 9, stk. 1, litra f, i forslaget til rammeafgørelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, afsnit III, pkt. 3.2.6.

§ 29 e

Bestemmelsen vedrører den situation, hvor fuldbyrdelsen af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning her i landet vil krænke princippet om forbud mod dobbelt retsforfølgning (*ne bis in idem*).

Der er et grundlæggende princip i dansk retspleje, at ingen kan stilles for en domstol eller dømmes for en lovovertrædelse, for hvilken den pågældende allerede er blevet endeligt frikendt eller domfældt, medmindre sagen kan genoptages, fordi der foreligger bevis for nye eller nyopdagede kendsgerninger, eller såfremt der i den tidligere rettergang er begået en grundlæggende fejl, som kunne påvirke sagens udfald.

Som det fremgår af ordlyden i bestemmelsens *stk. 1*, kan fuldbyrdelse afslås, hvis den domfældte tidligere er frifundet eller dømt for samme forhold, som afgørelsen i udstedelsesstaten vedrører, i et andet land end udstedelsesstaten. Medmindre den tidligere dom er afsagt her i landet, kan fuldbyrdelse dog kun afslås, hvis den oprindelige dom er søgt fuldbyrdet efter lovgivningen i domsstaten. Fuldbyrdelsen vil således ikke kunne afslås under henvisning til, at den pågældende allerede tidligere er dømt, hvis der på grund af myndighedernes passivitet i domsstaten ikke tages sædvanlige skridt med henblik på fuldbyrdelse af dommen. Hvis domsstatens relevante myndigheder således gennem længere tid intet har foretaget sig med henblik på fuldbyrdelse af dommen, vil fuldbyrdelse som udgangspunkt ikke kunne afslås. Skyldes passiviteten derimod den almindelige sagsbehandlingstid i domsstaten, vil fuldbyrdelse af fængselsstraffen eller anden frihedsberøvende foranstaltning kunne afslås. Det vil være en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om myndighederne i domsstaten har udvist en sådan passivitet, at der må ses bort fra den tidligere dom.

Fuldbyrdelse kan endvidere afslås, hvis den domfældte er benådet i Danmark, eller hvis tiltale er frafaldet i Danmark, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

Bestemmelsen i *stk. 2* vedrører straffesager, hvor påtale er opgivet her i landet i en efterforskning vedrørende samme forhold, jf. retsplejelovens § 721, når betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.